

[Ømann.]

dæmpende foranstaltninger. Kan nogen med sandheden i behold sige, at denne lovgivning har haft nogen omkostningsdæmpende effekt? Befolkningen har i hvert fald ikke opdaget det. Så siger man så, at nu er det ikke muligt at ændre, det er politisk umuligt, for her foreligger et forlig. Jeg skal ikke blande mig i socialdemokratiets udtalelser om, hvordan det betragter forliget. Men jeg har lov til at anlægge en objektiv bedømmelse med hensyn til, om et givet forlig, der er indgået her i folketinget, er brudt.

Hvad stod der i forliget? Ja, der stod jo, at man absolut skulle gøre noget ved nulindkomsterne. Hvordan har regeringens holdning og finansministerens holdning været til det? At nedsætte et udvalg og udskyde lovgivningen, til trods for at der intet behov er for at udskyde denne lovgivning. Der stod, at der skulle indføres en reform, så restskatterne blev mindre. Hvordan var regeringens holdning til det? At den ikke ville medvirke, at den blev nedstemt her i salen. Og så stod der, at der skulle ske en skærpelse af kapitalvindingsskatten på de virkelige kapitalgevinster. Hvad havde det til effekt? At regeringen fremsatte et forslag, som betød en lempelse af kapitalvindingsskatten. Hvis der objektivt set ikke her er tale om brud på en aftale, så ved jeg ikke, hvad en aftale er.

Jeg skal stadig væk ikke blande mig i socialdemokratiets stilling til dette forlig. Det må det selv om. Men rent objektivt er denne aftale brudt. Hermed er også ansvaret for tvangssparingen fuldt placeret. Det ligger hos socialdemokratiet, som ikke vil erklære, hvad der er vitterligt for enhver, at venstre har brudt det forlig, som socialdemokratiet har indgået med venstre.

Jeg synes jo, at der er sket en hel del, siden disse to love blev vedtaget. Der er sket en hel del, som fremstiller dem i endnu større tåbelighed, i endnu større meningsløshed, end det hidtil har været tilfældet. Jeg synes ikke, man kan sige, at truslen om arbejdsløshed til efteråret er blevet mindre. Jeg synes ikke, at man kan sige, at truslen mod husholdningernes økonomi er blevet mindre. Jeg synes, at argumenterne for at sige, at denne tvangssparing var et fejlgreb og dette arbejdsgivertilskud var et fejlgreb, er blevet betydelig større.

Til de enkelte bemærkninger vil jeg gerne

sige, at jeg da godt kan forstå, at man skyndte sig at komme herop og gå ned igen uden at gå ind i nogen realdebat. Jeg forstår det så glimrende. Der var ingen sammenhæng, sagde arbejdsministeren, mellem de to lovforslag. Nej, det var der vel ikke. Der er ingen sammenhæng i regeringens økonomiske politik, så hvorfor skulle der være sammenhæng mellem to lovforslag?

Man kan ikke ophæve en ordening, der er i gang. Nej, det kan da godt være, man ikke kan. Det kan godt være, at arbejdsministeren har det synspunkt, Hvorfor kan man i øvrigt ikke det? Hvad vil de arbejdere sige til efteråret, der bliver arbejdsløse? Kan de komme og sige: vi var jo i arbejde, og man kan ikke pludselig sige til os, at vi ikke har mere arbejde? Hvad siger man til dem? Men til arbejdsgiverne kan man sige: nej, nu har vi ved en lovgivning tilsikret jer 4 rater, og dem skal I have. Det er klassepolitik.

Og så mente finansministeren, at dette her var kun en binding på de større indtægter. Jeg tror ikke, finansministeren har fulgt rigtig med i indtægtsudviklingen og i inflationsudviklingen. 50.000 kr. hører ikke til de større indtægter i dag. 50.000-80.000 kr. tjener hovedparten af de fagorganiserede arbejdere. Det er dem, der skal bære denne tvangssparing, og det ved hr. Per Hækkerup også godt. Logik er der ikke, sagde hr. Per Hækkerup til mig. Sig mig engang, hr. Per Hækkerup, hvilken logik var der i at lave dette forlig, hvor man udpumpede 2 mia kr. til arbejdsgiverne og opkrævede 1,2 mia kr. hos arbejderne?

Til snakken om folkeafstemning skal jeg bare sige: at sætte folkeafstemningsapparatet i gang for en ting som dette synes vi ikke vi ville gøre, for vi ville ikke misbruge dette instrument. Ja men hvorfor kan hr. Gede så ikke stemme for disse forslag? Hvorfor kan han så ikke stemme for at afskaffe disse ting, som han var så kraftigt imod, da loven blev vedtaget?

Det glæder mig, at hr. Dahlgaard siger til mig, at der ikke er nytte for pengene. Jeg er helt enig med ham.

Hr. Palle Simonsen siger, at flertallet ikke har ændret sig. Nej, jeg har jo gjort rede for, at det, der undrer mig, er, at flertallet ikke har ændret sig. Det undrer mig, at socialdemokratiet stadig væk vil tage ansvaret for den tvungne opsparing.